

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LX - МІСЯЧНИК 6 - № 7

Червень, (June) 1929

ЗМІСТ:

Драма Оправдання (Часть 2, пролон.)	83
Гушавць у Пехід	83
Драма Оправдання (Часть 3)	87
Ного Свідки	90
Робота Свідочтва	91
Вишній Свідок	92
Робота Царства	96
Інтересні Письма	96
Конвенція	82
"Фамілія чи Слобода"	82
Період Свідочтва "Нова Земля"	82

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить СЛОВА
Іса. 43: 12

© W.T.B. S.I.S.

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. BETHLEHEM President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мур і гаразд буде проміж синами твоїми" — Ісаї 54: 13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків. Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Ёговос був початком Ёго творива й активним слугою в творенню всіх річей; що той Ёговос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создал землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив Ёго на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що заліз Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб забuти викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й виславив Ёго неваж усякі творива й понад усі імена і одягнув Ёго в всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Снон, і що Ісус Христос є Головою її й правдивим царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа — се діти Снону, члени Єгової організації і Ёго свідки, котрих задача й приплек є свідкувати про найважність Єгови, голосити про Ёго заміри взагалом людства, про які навчає Біблія, й нести онов царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІУ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі владі, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадолго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послушні справедливим законам, будуть приєренні й будуть жити вічно на землі.

Конвенція

В місті Нью Йорку, від 23-го до 25-го Червня, відбудеться конвенція Свідків Єгови. Тисячі свідків Єгови, котрі живуть за далеко, бажають прибути на сю конвенцію, і за для їх вигоди зроблено старання, щоб Лос Анджелос, Шікаго і декотрі інші міста в Злучених Державах, як ріннож Лондон, Глазгов і інші міста в Англії, залучити передатними дромами з садюю Медисон Сквер Гарден в місті Нью Йорку. На сі конвенції президент Товариства буде говорити в Суботу 24-го Червня, від 3.00 до 4.00 години по полудні, і в Неділю 25-го Червня, до публіки, від 4.00 до 5.00 години по полудні, на Нью Йорській час. Другі міста, котрі бажають залучитися із цією конвенцією повинні написати о сім до Бюра в Брукліні. Інші подрібності будуть подані піанійше.

"ФАШИЗМ ЧИ СВОБОДА"

Під час коли світові грозить тоталітарний збір і коли світ є засвіджений до правдивого тиократичного правителства, то ся нова книжечка (в англ. мові) як раз є інформацією на часі для всіх людей доброї волі. Під дуже вражаючою ілюстрацією на зумках, сінх 64 сторін друку виставляє промову Судді Рутгерфорд, котра

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Ёго заміри, як про се навчає Біблія. Він житить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о иншу літературу яко помічу в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших вирадів публічного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету св. науки. Він цілковито відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безпартійно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Ёго любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше захоочує до уважного й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Ёго сторінок не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вносить \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поchtовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до Бюра в Брукліні, але лише через міжнародний поchtовий переказ.

Загранічні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beesford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Присмо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щире бажають Ёго читати, вислаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребующим, але після поchtової регули, вони мусять прислати письмевну апликацію кожного року. Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попросять. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

була проголошена по цілім світі через радіо, коли він останній раз промовляв до публіки в Нью Йорку. Кроме певнисте згаданей промови, ся книжечка містить також артистичний артакул під заголовком "Теократія". Ви вже можете забuти свою копію проти вашої офіри в сумі 5 п. за одну копію. Час коли ся книжечка буде пушена до публіки є оголошений денде.

ПЕРІОД СВДОЦТВА "НОВА ЗЕМЛЯ"

В злучі з тим, що розпочалась робота заложення нової землі, то отже в ті цілі місяць Червень є назначений для виконування своєї роботи по замістом. Як Йоладаби так і помазані звістители царства будуть раді взяти участь в ці роботи. Особливе заофірвання яке буде представлятися людям в сім періоді, буде складатися із сімох книжочок за офіру 25 п. Три книжочки будуть в білі окладі, а чотири в кольорові окладі. Люди котрі не зможуть взяти сю комбинацію таким буде представлятися нова книжочка "Фашизм чи Свобода", за такую офіру яку вони зможуть зложити. Це заофірвання відноситься ріннож і до книжочок в різних мовах. О новій інформації в сі справі глядіть в "Повідомителю" в Англійські мові.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

№ 1, IX

Червень, 1939

№ 6

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

(Продовження)

"От же всякий, хто мене визнавати ме перед людьми, того й я визнавати му перед Отцем моім, що на небі."
—Мат. 10: 32.

ЧАСТЬ 2

ЗРОБИВШИ, вивчивши й зрозумівши цю при- сягою-зв'язану угоду, ті звідателі сейчас пішли їх дорогою й сховались у горах. Пізніше Рагаба вірно виконала дальші умовини своєї угоди, вивисивши умовлений знак, доказуючи тим, що вона сильно стояла в її вірі до Бога: "Вона ж їм каже: Нехай станеться по вашому слову. Тут відпустила їх, і пішли вони своєю дорогою, а вона прив'язала до вікна червону мотузку." (Ісуса Нав. 2: 21) Йонадаби співтоваришати із Божою організацією; і через свою організацію, якої Ісус є Головою, Бог має ясне порозуміння з Йонадабами і приводить їх до оцінення їхнього споріднення до себе, і показує їм місце яке вони мусять зайняти. Вони помагають свідкам Єгови у виробленні вірного звіту Ісусу Христу, Більшому Йозуї, як це Рагаба помогла звідателям зробити добрий звіт. В часі коли Ізраїльтяни рушили через Йордан ворота Ерихону були заперті, і люди всі знаходились у нутрі його; отже ніхто на міському мурі не міг бачити червоної стяжки в Рагабовім вікні. Такі були вказівки, щоб їх виконала Рагаба. Її активність показує, що Йонадаби і свідки Єгови мусять ділати чесно одні з другими, і це без страху. Всі, що люблять Господа Бога чинитимуть ту саму реч. Це також показує, що світські люди в "Християнстві" під диявольською організацією, якої вони є частию, не можуть "бачити" ані оцінити що та червона "лінія" або "мотузка" означає, небто, вони не можуть бачити, що Йонадаби дійсно вбовають на пролиту кров Ісуса Христа й показують віру й слухняність Богу.

²³ Ті звідателі знайшли місце сховку в горах на західнім побережжі Йордану, підчас коли гонці гляділи за ними в противній стороні, недалеко броду Йордану. По трьох днях цю погоню (ерихонці) понехали, і тому, що води Йордану були дуже високо, і Ізраїльтяни знаходилися на східній часті його, отже ерихонці думали, що матимуть мир і безпеку, схоронившись в місті окруженим мурами й пішли на відпочинок. Скоро погоня була понехана, звідателі встали з свого місця сховища й перейшли Йордан, безсумніву перепливши цю бурливу ріку, як це зро-

били й інші опісля. (1 Паралип. 12: 15) Звідателі ті спішилися і дали вірний звіт Йозуї, як це трийцять дев'ять літ тому Йозуя і Калеб дали вірний звіт Мойсейові. (4 Мойс. 14: 10) Вони були певні, що місто Ерихон упаде в руки Йозуя, а це тому, що жителі того міста мали страх, і про це вони з довірем повідомили Йозуя. Так і тепер вірні свідки дають звіт про Єгове "діло дивовижне", розказуючи про страх який напав ворога спричинений тим же. Вони знають, що "Християнство" впаде в Армагедоні, бо так Єгова предсказав. Особливо релігійоністи стали перестрашені тим, що має настати, і вони так замішались, що вони не знають що мають робити. Тут кінчиться ця сцена драми.

РУШАЮТЬ У ПОХІД

²⁴ Від цієї точки зачинається инший пророчий образ. Не є цей образ продовження драми другої голови, але є паралельом прообразу другої голови Ісуса Навина. Хоч це правда, що всі ті речі "нам на науку написано, щоб через терпіння та утішення з писання мали надію", то це також правда, що вони були дані jako средство помочи й надії Господнім "иншим вівцям", на котрих кінець світа прийшов. (Рим. 15: 4; 1 Корин. 10: 11) Ця з духа-народжена кляса була дійсно ужита в сповненні цієї пророчої драми, і то навіть без їх відома в часі сповнення тої ж. Тепер же, коли їм дозволено поглянути на їх шлях яким провадив їх Господь, і що вони мали дійсну часту у сповненні цієї великої пророчої драми яку Господь зробив століття тому, то це побільшує їх довіря й радість. Їх співтовариші, "инші вівці", пізнавши яким чином Господь провадить своїх людей в сповненні цієї драми, їх надія й радість збільшається, і це порушує їх до більшої ревності для царства. Ці пророчі образи показують інтереса двох стадів і як вони разом ідуть у похід, співділаючи точно в гармонії й виконують все на славу Божу і Його Царя. Ці пророчі образи відкривають Боже розпорядження для охорони й спасення "инших овець", що їх Більший Йозуя, Ісус Христос, тепер збирає, отже вони будуть особливою помічю й потіхою для Йонадабів в теперішньому часі.

²⁰ Нарешті прийшов час для сил Ізраїля рушити вперед: "І встав Йозуя рано вранці, і Рушили вони далі з Ситтима та й прийшли до Йордану він з усіма синами Ізраїля, й обночувались там перш ніж перейшли." (Ісуса Нав. 3: 1) Місцевість Ситтим знаходилась дещо подалеку на схід від Йордану. Йозуя рушив свою армію від тієї точки до берега ріки, де вони отаборились на ніч. В наступаючий ранок, серед широкого дня, вони переходили муть через бурливі води ріки, коли то всі очі, включаючи і людей Ерихону, будуть бачити чудо, що його Бог Єгова зробить в честь свого ймя. Ситтим або вакація деревця були так названі, бо вони мали колючі терня. Отже ці колючі деревця здається представляють стан вірних слуг на землі впродовж 1918 р. і з початку 1919 р. коли то вони були "увязнені" і "назначені умерти", і були колені Сатаною і його релігійними слугами на землі. Те, що ворог заподіяв для них, було великою карою для Божих людей; і це було показано фактом, що пізніше Йозуя пророкував перед ізраїльтянами, що коли вони будуть невірні Богу, то вороги будуть допущені на них і вони стануться "сіткою і запоною, бичем на ребрах ваших і колючкою в очах ваших". (Ісуса Нав. 23: 13) Це що Ізраїль рушив від тих колючих дерев малоб представляти, що Господь "увільнив вязнів" і "випровадив їх душу з вязниці". (Пс. 146: 7; 142: 7) Тепер похід до свободи й до боротьби з ворогом мусів зачатись, як це показано в пророчій драмі.

²⁰ Той похід прийшовши до Йордану знайшов, що бистрі води його були дійсною перепорою. Подібно й в 1919 р., коли то позатипічний похід взяв місце Божі люди побачили, що перед ними були великі перепони. Тоді многих віра упала й вони відпали. Як та висока струя вод Йордану, так розбурхане людство, представлене через ріку і її води, плало з напруженням і лютістю й спішило до мертвого моря, т. є, до знищення в Армагедоні. Найперше появивсь комунізм, як велика потвора. Релігійні й політичні союзники у великій лютості змагались злапати контролю над землею. Опісля народивсь фашізм і нацизм, і "велика блудниця", тобто, та колись "забута блудниця" (релігійна Римо Католицька), зачала ходити по місті, т. є, "Християнстві", і виспівувати многи приманючі пісні, як про це говорять пророцтва в Слові Божім. (Іса. 23: 15, 16) Свідки Єгови, хоч малі числом і слабі в силі, стали проти цієї могутньої струї лютого людства. Як вони могли перейти цю струю живими й дістатись до їх насліддя в царство і його службу о яку Господь Бог постарався для них? В тому часі дух святий ще не був вилитий на всяке тіло. (Йоїла 2: 28, 29) Тепер пригадайте собі що взяло місце, і нехай ваша надія й радість побільшаються.

²¹ Як Йозуя тоді провідничив ізраїльтянам, так Більший Йозуя, Ісус Христос, провадив своїх людей в тім згаданім часі у сповнення проро-

чої драми: "Як же вплило три дні, проходила старшина громадська по таборі." (Ісуса Нав. 3: 2) Ті "три дні" згадані тут сходяться з трьома роками, від 1919 до 1922 р., впродовж котрого то часу було много здогадів щодо значіння Божого Слова, а особливо "старші вибрані" робили много предсказань. Декотрі підтримували бадьорність, а знов інші ставали боязкими і стримували (похід) взад, не роблячи ніякого зусілля ступати вперед. "Вартова Башта" з 1 і 15 серпня, 1919., містила артикули "Блаженні Небоязкі", і розводилась над напрямом Елисея побіч Йордану і чудо яке він зробив через розділення вод. В тому році відбулась конвенція в Сідар Поїнт, коли то зачалась дискусія публично над цими важливими питаннями. Тоді видано спеціальне число "Золотого Віку", зміст котрого по більшій часті був написаний у вязниці за ґратами, і вскорі опісля видано чотири мільйони примірників і рознесено між людей. Зміст того журналу відкривав релігійністів, що провідничили в противенстві проти вістки Божого царства. Коли той примірник "Золотого Віку" був готовий, були одиниці, що противились і нарікали проти поширення його, закидаючи, що цей рух був наслідником олії одного чоловіка, колиж противники воліли йти за чоловіком, що колись їх провадив, але тоді він був мертвий, і це була їх вимівка, що вони не робили нічого для добра царства. Противно, вони твердили, що Господні люди повинні сидіти бездільно і розмовляти про любов, а ворога полишити в спокою. Противники сумнівались і заперечували, що Господь даліше уживає Вартову Башту. Із цього вийшло велике потрясення, що добре можна порівняти до нічлігів побіч ревучих вод Йордану, не маючи ніякого людського средства до переходу тих же. Та як в прообразі так і позаобразі вірні вповали на Господа. Отож написано є, що "проходила старшина громадська по таборі" по приказу Йозуя; а це знов сходиться з 1922 р., коли по приказу Господа вірні пішли між людей Божих, щоб захопити їх до більшої активності й ревності в службі.

²² Як колись Йозуя дав приказ своїм чиновникам і вони його слухали, так тепер Ісус Христос, Більший Йозуя, розпорядкував своїми слугами в 1922 р. "І повеліла народові кажучи: Як побачите скринню завіту Господа Бога вашого, що несуть її девити і священники, так маєте рушати з вашого становища та йти мете за нею." — Ісуса Нав. 3: 3.

²³ Суть тієї вістки або команди переданої вірним є ця: Коли ви побачите, що Господь Бог Єгова, представлений через Його Писання. Ісуса Христа, прийшов до храму (Мал. 3: 1), що у драмі було представлено через скринню завіту, тоді прийшов час рушати вперед, і тоді пошліть після Господнього приказу, а не після чоловічого. "Се що йдуть слідом за Агнцем, де б Він не йшов. (Одкр. 14: 4) Ізраїльтяни на берегах Йордану вже не мали хмари в день, ані

огняного стовпа вночі щоб провадив їх. Вони мусіли вважати і йти за ковчегом завіту. Так із приходом Ісуса Христа до храму, дух святий вже більш не служив як провідник посвячених, але Господь Ісус, позатипічна скриня завіту, представник Єгови, від того часу провадить і кермує рухом своїх людей. Ті що не побачили Христа в храмі відпали цілком.

²⁰ Ізраїльські священники, що несли ковчег на своїх раменах, були більше чим пів милі від решта Ізраїля, на переді походу. "Та тільки держіть просторонь між вами і нею до двох тисяч локоть; не наближуйтесь до неї, та й знати мете сим робом, по якій дорозі простувати: по цій бо дорозі ви досі не ходили." — Ісуса Нав. 3: 4.

²¹ Люди могли бачити ковчег і йшли за його провідництвом. Від 1919 р. Ісус Христос, позатипічний ковчег, прийшов до храму, і тепер вірою можна бачити Єгова там, що Він провадить посвячених Йому і Богу Єгови. В 1919 р. і описля свідки Єгови потребували провідництва Ісуса Христа, бо тепер вони виконували роботу, що провадила їх дорогами якими вони досі не ходили. Це була нова робота, відмінна від "періоду Ілії". Тепер можна легко бачити, як тяжко це було в 1919 р. покинути провідництво чоловіка, якого вони вважали за "вірного і розумного слугу" і "сьомого посланця". Їм прийшлося трудно полишити "Виклади св. Письма", книжку "Щоденну Манну", і братись до дальшої роботи і шукати за яснішим відкриттям в Слові Божім. Декотрі мовчки вірували й впирались, що всяка правда, яка має бути відкрита, була дана тому чоловікові, що помер тоді, і вони заявляли, що це не було на місці дальше гледіти за духовною поживою. Їх втрата була велика. Що до тих інших, що вповали на Єгову і йшли за Ісусом Христом, ті йшли вперед і отримали много благословенств.

²² Іозуя дав дальші організаційні поучення людям, що були передані їм при помочи його підчинних чиновників, представляючи слуг Господніх ділаючих під керівництвом Ісуса Христа: "Рече тоді Іозей народові: Дбайте протє, щоб очиститись, бо завтра чинити ме Господь чудеса між вами." (Ісуса Нав. 3: 5) Це значило, що із початком позатипічного походу в 1919 р. ті, що виступили наперед мусіли очиститись, цебто, посвятити себе цілком на службу Єгови, Його Царя й Його царства. З початком 1919 р. "Вартова Башта" стала средством Господа Ісуса Христа до переданням своїм людям організаційних поучень, і від того часу заохочувати любимців Бога й Його царства без страху посвятитись Єгові й Його праці, так щоб бути достойним служити в Його царстві. Їх наминається бути вірними й ревними, щоб вони могли бачити ті чуда, які Бог тепер творить між ними і для них. Мало ізраїльтян оціняли ті дива які Бог творив, і також мало позатипічних ізраїльтян від 1919 р. бачили й оціняли ті дива Божі, які Він творив між ними і для них зо

свогого Слова. Із бігом років Єгова відкривав одно пророцтво за другим рукою Ісуса Христа і провадив своїх людей і отвирав їх очі до великого скарбу й клав перед ними нагоду служити і наповнив їх невимовною радістю. Сьгодні вірні по цілому світу несуть свідцтво про цю правду.

²³ Тоді також дано виразний приказ священникам: "До священників же промовив Іозей так: Возьміте скриню завіту, та й простуйте поперед людьми. І взяли вони скриню завіту та й простували поперед людьми." (Ісуса Нав. 3: 6) Ця часть пророчої драми показує Ісуса Христа, Більшого Іозуя, видаючи прикази своїм вірним слугам по 1922 р. Як колись священники несли ковчег завіта на своїх плечах, так по 1922 р. слуги Господні мусять нести з великою радістю тягар який Господь поклав на їх плечі. Вони мусять показати не лише охоту до праці, але й велику радість, і що вони вповні признають, попирають і вельми радуються в Богу Єгові й Ісусу Христу як єдиними "Висшими Властями". Ці речі є також представлені в пророцтві Езекиїла в першій голові, показуючи, що Єгова їде на своїй організації. В 1922 р. Єгова поручив своїм вірним слугам в Христі на землі виконувати службу вилявши на всіх дійсно посвячених свого духа, як про це пророкував Пойла 2: 28, 29. В послушенстві до цієї поруки вірні взялись до роботи по приказу й зачали виконувати її. Це було показано тим, що сталося в 1922 р. Тоді то Господь відокрив своїм людям, що Ісус Христос прийшов до храму, і тоді свідки Єгови, побачивши і зрозумівши цю велику правду перший раз, виявили велику радість рушивши до діла. Тоді звернено увагу на пророцтво Ісаї (6: 8), а іменно: "І почув я голос Господень, що говорив: Кого б мені послати, й хто нам піде? І сказав я: Ось я, пошли мене!" Звертаючи увагу на це пророцтво, промовець в тім случаю сказав до зібраних свідків: "Голосіть цю вість далеко й широко; світ мусить знати, що Єгова є Бог і що Ісус Христос є Цар царів і Пан панів. Це є день над усі дні. Ось Цар зацарював! Ви є Його вістники. Отже голосіть, голосіть, голосіть Царя і Його царство!" На цей заклик прийшла електрична відповідь, з викликами радості від присутних, і свідки рушили до діла як колись (ізраїльтяни) рушили на приказ Іозуя.

²⁴ День Господень прийшов. "Господь же рече Іозейові: Сьгодні почну звеличувати тебе в очу всього Ізраїля, щоб вони зрозуміли, що яким був я до Мойсея, такий я й з тобою." (Ісуса Нав. 3: 7) Ось так пророча драма відкриває, що прийшов час прославити Ісуса Христа, Царя, бо це день Господа Ісуса, "день Христів". (1 Корин. 5: 5; 2 Корин. 1: 14; 2 Сол. 2: 1) Прийшовши до храму в 1918 р., Ісус Христос зачав царювати й сповняти уряд як Суддя людей і Оправдатель Єгового імя. Проголошення цієї правди возвеличує імя Ісуса Христа в очах людей. Чим більше розуміння мають вірні, тим

більше вони оцінюють факт, що жадний чоловік, мертвий чи живий, не провадить їх, лише Ісус Христос, Вибраний Слуга Єгови в храмі. Він має повний нагляд над роботою Єгови і провадить тих, що з радістю служать Йому! Прийшов час для Єгови виконати свою роботу рукою Ісуса Христа і Він бажає щоб люди розуміли, що як Він був з Мойсейом, так Він є з Ісусом Христом і з тими, що вірно ступають Його слідами. Це є далішим запевненням, що Господь даліше вживає те саме Товариство як своєї земної й видимої організації для виконання своєї роботи від 1919 р., як це Він уживав і перед тим.

30 Ізраїльським священникам дано приказ іти у струю бушуючих вод Йордану: "Оце ж повели священникам, що несуть скриню свідчення, так: Зойшовши з берега Йорданської води, зупиніться ув Йордані." (Ісуса Нав. 3: 8) Не було тоді чоловіка, щоб простягнув палицю над водами, як це Мойсей робив в попередніх случаях по приказу Бога. Не було там і "сильного східного вітру" щоб розділити води, як це Червоне море розділилось на приказ Господа. (2 Мойс. 14: 21, 22) Ті слуги Господні, що були вірними і що були введені у храм і дістали поучення через Ісуса Христа перед 1922 р., тепер мали в послушенстві рушити вперед проти тих, як здавалось їм, непоборимих перепон або кам'яного муру, що здавались зупинили всякий поступ, і що та перепона ніколи не уступиться. Що ж тоді вони мали робити? Тоді вони мали стояти й чекати на Єгову, і не знеохочуватись або вертатись назад. Ані вони не мали сполгатися на людське вироблення або пораду, але мали цілком вповати на Господа Бога і Ісуса Христа в усіх дорогах їх, і Він мав показати їм вихід. (Прийс. 3: 5, 6) "І промовив Йозей синам Ізраїлевим: Приступіть і вислухайте словеса Господа, Бога вашого." (Ісуса Нав. 3: 9) Так і Ісус Христос, зібравши свідків Єгови у храм, каже до них, "Прийдіть і почувте слова Божі."

31 Тепер велике чудо мало бути виконане в очах всіх вірних ізраїльтянів, предсказуючи, що Єгова своєю чудотворною й побідоносною силою провадити ме своїх людей вперед: "І сказав Йозей: Ось по чім знати мете, що серед вас присутен Бог живий і що він проганяти ме з перед вас Кананіїв, Гетіїв, Гевіїв, Ферезіїв, Аморіїв і Евузіїв." — Ісуса Нав. 3: 10.

32 Ця частина пророчої драми предсказала, що Господь перепровадив своїх свідків через позатипічний Йордан і що це становить повне запевнення, що він знищить своїх ворогів і поширить своє царство над усією землею. Ті, що бачили і переходили Йордан пізнали, що Єгова є Всемогучий Бог і що Його задуми здійсняться. Указуючи на скриню завіту, Йозуя сказав до ізраїльтянів: "Оце ввійде перед вами в Йордан скриня закону Господа, Бога всієї землі." (Ісуса Нав. 3: 11) Єгова через свого Оправдателя Ісуса Христа, провадить дорогою, і вірні вповні

вповають на Нього і йдуть за Ним де б Він їх не провадив.

33 Ця пророча драма тут показує скорий упадок людського роду в деградацію й руїну, і що це мусить прийти перед збудуванням 'нової землі... в котрій правда домувати ме.' Слово "Йордан" значить "сходити" або "сходячий". Подібне слово в єврейській мові є "Йордін", і є двічі ужите в книзі Ісуса Навина 3: 16 і відноситься до Йорданських "вод" і обидва рази переложене "що ішла у низ" (анг.) Через майже цілу довжину Йорданське дно є нижше рівнини океану. Мертве море у котре він спадає не має жадного відпливу. Енциклопедія МкЛінтока і Стронга каже: "Йордан має два історичні джерела; і вони знаходяться у споді гори Гермон." "Американа" енцикл. каже: "Він виходить із трьох головних джерел у споді Гермону, а ті висші струї лучаться в Озері Гулеї, старинні Води Мером." Гора Гермон, з ряду гір Лебаному, є подібна до "гори Божої", котрої Еден був частию, а ті "два історичні джерела" Йордану подібні до Адама і Еви, перші родичі нашого роду. Із цих джерел початок Йордану падає сто ступнів і вливає в озеро або в "води Мером". (Ісуса Нав. 11: 7) "Мером" значить "висота" або "вивищення", і представляє поновний початок нашого роду від Ноя і його родини. Із полудневого кінця озера Мером Йордан знов виринає і спадає більш чим 700 ступнів впродовж девяти миль, до моря Галилейського, що є 682½ ступнів нижше рівнини морської. Тут знов Йордан зупиняється тимчасово. Це можна порівняти з часом Ісуса Христа, коли то роду людському дано ще іншу нагоду через проповідування євангелії. Із полудневого кінця Галилейського моря знов виринає Йордан і (після "Американа") пливе круто і дивовижне яких 65 миль прямо, або 200 (миль) включаючи всі його викрути, і тоді впадає в північний кінець мертвого моря. ... Долина Йордан становить один з важливих витисків у світі; Мертве море є 1,312 ступнів нижше морської рівнини, отже разом ріка спадає 2,300 ступнів". В загалі ріка Йордан пливе з півночі на полудень. Долина Йордану займає майже дванадцять миль Ерихону.

34 Цей опис ріки Йордану влучно представляє біжучу струю людства, що скорим ходом впадає до від перфектного рівня Адама в Едені, і постійно чим раз нижшим і крутим напрямом біжить до знищення у безплідне, безжиття, "море" В Армагедоні, представлений через Мертве Море, у котре Йордан пливе і не знаходить ніякого випливу. Даючи даліший приказ, Йозуя сказав: "Виберіть же дванадцять чоловіка із родів Ізраїлевих, по одному з кожного покоління." — Ісуса Нав. 3: 12.

35 Ті дванадцять чоловіків мали представляти людей "нових небес" і отворення роботи "сотворення нової землі" (Іса. 65: 17), так що коли та робота поступала до виразної точки, Єгова дав

до зрозуміння й оцінення, що Його задуми напевно сповняться.

"Позуя в цім образі показує, що Бог відокриє Ісусу Христу що Він мав до виконання, а пізніше дозволить членам Його тіла побачити й зрозуміти. "І скоро зупиняться в Йорданській воді святих, що несуть ковчега Господа всієї землі, вода Йорданська перестане текти і стояти ме наче стіна." — Ісуса Нав. 3: 13.

"Отже з початку сповнення пророцтва, в 1922 р., дотично переходу Йордану, вірний останок, члени храму, мусіли вірою виступити і одважно ступати в бистрі води і там показати людям знак царства Єгови і приносити овочі царства, тобто, вість царства. У "Вартові Башті" за серпень 1919 р. і липень 1, 1920 р. звернено увагу на роботу Ілії і її закінчення в 1918 р., і що робота Елісея зачалась в 1919 р. навзі або періоді очікування, і що робота Елісея мусить продовжитися аж до Армагедону. Ця пророка драма у

цьому пункті зазначила велике чудо зроблене Єговою в Йордані, предсказуючи великі й чудові речі які мав виконати Господь Ісус Христос і що Він є представником і оправдателем Єгови, і яку часть вірний останок відіграє в цій часті драми. Коли ці речі стали ясними в умах Божих посвячених людей, тоді вони зрозуміли як чудово Господь провадив їх, захищав і охороняв їх від ворога, і які великі речі Бог і ще зробить у котрих вони матимуть часть і службу. Лишень безгранична сила Єгови могла перепровадити ізраїльтянів безпечно через бурхливі води Йордану. Лишень та сама сила може визволити Його вірних тепер на землі й ужити їх до виконання того, що відобче славу і честь Всевишнього. Те що наступило в пророчій драмі оправдання, показує, чому Господь перепровадив своїх людей в протягу минулих кількох роках через так численні досвідчення.

(Прод. слід.)

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

[Перекладено з англ. "Вартової Башті" з 1-го Марця, 1939]

ЧАСТЬ 3

"Не лякайся, бо я тебе вквозлю з неволи, дав тобі імя; ти жив." — Іса. 43: 1.

ЄГОВА заявив, що Його заміром є проголосити своє імя по цілій землі нім Він ужне своєї сили на знищення ворога. (2 Мойс. 9: 16) Його задуми мусять бути виконані у назначенім часі. Можна сподіватися, що Єгова вибере собі свідків, яких Він ужне для проголошення свого імя по цілій землі. Вибір людей для Єгового імя і доручення свідництва про Його імя мусить узяти місце перед упадком сатанської організації. У цій драмі оправдання коло ріки Йордан Єгова зробив чудо, показуючи, що Він вибирає своїх власних свідків, дає ім нове й властиве імя, поручає ім роботу, і тоді висилає їх виконувати ту припоручену ім роботу. Потому, одкриття цих великих правд стається средством скріплення для Його людей, що становить доказ, що "Скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпінне та утішення з писання мали надію." (Рим. 15: 4) Ці великі правди відкриті тепер останкові не лише дають ім велику потіху і радість але також є покармом яким кормляться Йонадаби зо стола Господнього, які становитимуть "велику громаду" і якою то поживою вони мусять тепер кормитися підчас коли вони співають хвалення Всевишньому і Його Цареві. Йонадаби тепер бачуть і оціняють ті правди й вельми радуються. Вся робота свідництва мусить бути виконана без страху до чоловіка або кого иншого.

² Ізраїльтяни, в послушенстві до приказу Господнього даного ім видимим провідником Йозуем, полишили їх шатра і встали в ряди до по-

ходу до бушуючих вод Йордану. Тоді був час жнив і Йордан був повен води. Ізраїльтяни мусіли бути дуже одважні й вірно сповняти інструкції. "Якже народ рушив з своїх наметів, щоб йти через Йордан, і святих понесли скриню завіту поперед люду." — Ісуса Нав. 3: 14.

³ Тепер щодо сповнення цієї драми: Ця драма зачалась сповняти в 1922 році. Перед тим часом Божі завітуючі люди були в стані безділним у службі Господній, і це було представлено, що Божі типічні люди спочивали у своїх наметах нім вони дістали приказ рушати до Йордану. Полишивши свої намети щоб перейти Йордан, цим Єгова предсказав, що Його новочасні слуги мусять увійти в наслідде, цебто, мусять поширити справи царства і мусять стати проти ворогів Господніх і знищити їх релігійну власть над обіцяним царством, яку то власть мильно приписують собі релігійні інституції; і вони мусять стрінити всяку опозицію й мати повну віру в Господа Єгову й Його Царя. Конвенція в Сідар Поїнт, Огайо, в 1922 р., зазначила початок енергичної активності зо сторони повно посвячених Богу і Його Цареві, що зазначило почин позатипічного походу до Йордану.

⁴ Ізраїльські святих, виконуючи їхню часть у драмі, несли скриню завіту на своїх раменах до Йордану. Безсумніву, вони мали прийти аж до того місця на березі Йордану де пізніше Елісей плащем Ілії вдарив води Йордану і чудом перейшов ріку. Коли ізраїльтяни рушили до Йордану, була тоді пора жнивна і води в

ріці були дуже високі, як це звичайно буває в тій порі року. Води в ріці дико гнали в напрямку Мертвого моря. “То, як тільки несучі ковчега, увійшли в Йордань, і ноги священників, що несли скриню завіту, замочились в воді, — Йордань же виступає під жнива всюди з берегів своїх. — Ісуса Нав. 3: 15.

² У сповнення цієї частини драми, як це показують добре знамі факти, на 8 вересня, 1922 р. сталась дуже інтересна подія, коли то проголошено перший раз, що Господь Ісус Христос прийшов до свого храму, і що прийшов час коли Його слуги мусять проголошувати Царя і Його царство. (Мал. 3: 1; Ісаї 6: 1-8) Тоді то настав час великої радості і маніфестація великої ревності з боку зібраних. Це зазначило зворотню точку подій в їхньому поході до царства.

³ Цей драматичний образ показує, що священники Ізраїля несли ковчег завіту на своїх раменах, і, прийшовши до ріки, їх “ноги замочились у воді.” Сповнення цієї частини образу взяло місце тоді, коли Божі люди, зібрані на конвенції, як про це повисше згадано, відповіли на поклик щоб голосити Царя і Його царство, і голосно закричали: “Ось я, пошли мене!” — Іса. 6: 8.

⁴ Зараз потому ревні одиниці пішли між людей (представлені через води ріки) і як вістники Єгового Царства під Ісусом Христом, вони зачали проголошувати царство і Його Царя. В тому то часі прийнято вість або “сьому з останних пораз” у формі прокляття під титулом “Визов”. Цей факт, що Йордан був повний аж по береги має певне значення. Води були бистрі й глибокі, що указувало на неможливість на перехід ріки, і не було там ні моста ані порона. В додатку до цієї захоплюючої події ми мусимо пам'ятати, що сторожі на мурах Ерихону могли ясно бачити виступ Ізраїля, отже ті великі води в ріці між ними а ізраїльтянами були неначе охороною для ворога від нападу. Ця часть драматичного образу також сповнилась у тому часі. Сталось це в 1922 р., що Ратті став папою Пієм XI; що фашизм взяв контролю в Італії; що Союз Свієтї Большевицької Республіки взяв місце; що демократії зачали зникати з лица землі; що “дукавий слуга” кляса стала активною проти вірних слуг Господніх; і що всі ці чинники згадані були проти свідків Єгови. “Всі ті люди, ніби бурхливі води Йордану, встали проти Божих людей. Тоді прийшов час йти між людей і одважно давати свідоктво про царство.” Хоч така робота виглядала бути неможливою, то однак наспів був час йти до людей з Господніми сімома “останніми поразками” що містились “у сімох золотих чашах, повні гніва Божого”. (Одр. 15: 1, 7, 8) Прийшов був Божий час виконати роботу, і та робота мусіла бути виконана серед великої опозиції й перешкоди. Єгова предсказав час у цій пророчій драмі, і Його слуги мусіли ділати, вповнаючи шлком на Господа. І так можна бачити, що від ізраїльтянв вимагалось

великої віри щоб вони перейшли Йордан. Також вимагається повної віри й довіря в Єгову й Його Царя від вірних слуг Господніх у сповненні цієї частини драми коли вони йшли між людей з вісткою царства. Ізраїльтяни не знали, що Єгова зробить чудо щоб перепровадити їх через бурхливі води Йордану. Так і у сповненні, вірні слуги Божі не могли знати який наслідок це принесе їм, коли вони виступлять проти окопаного ворога, а особливо релігійного чинника, який розлютився проти них і яку то лють піддержували політичні володарі світа. Єгова сказав Йозувеві бути “дуже одважним” і Йозуя сказав до людей: “Чинити ме Господь чудеса між вами”. Так і Ісус Христос сказав до своїх послідовників “Не бійтесь” ворога. Ліга народів тоді сформувалась, і Диявол використав людський страх і сформував ту лігу. Бог сказав до своїх людей: “Не бійтесь того, чого він боїться, й не лякайтесь. Бога сил небесних — його, як сьвятого, шануйте; його одного вам боїтесь, перед ним вам дрожати!” (Іса. 8: 12, 13) В 1922 р. позатиписний поход до Йордану зачався і продовжається аж до сьгодні, і ті, що вповні вповають на Господа йдуть вперед без страху до ніякого чоловіка або диявола, а боїться лише Бога, і вповають всеціло на Нього і на Більшого Йозуя.

⁵ Ізраїльські священники зо скринєю завіту були на східному боці Йордану, води плили з опівночі або з правого боку священників. “Зупинилась тоді вода, що текла згори, і стояла як мур аж до міста Адаму, та аж до Сартана; та ж вода, що йшла у низ до степового моря, до Соленого моря, стекла зовсім: і народ переходив навпроти Ерихона.” — Ісуса Нав. 3: 16, 17.

⁶ Оттам Єгова виконав велике чудо, стримавши бистрі води Йордану, так що води стали коло Сартана, що сталось приблизно дві тисячі локтів або більше чим пів милі на північ або з правого боку священників, і це зробило великий простір для людей Ізраїля щоб вони перейшли по споді ріки, який був висушений. Ті плівучі води з опівночі і стримання їх, представляли людей доброї волі, що слухають вістки Господньої. У сповнення цієї частини пророчої драми, Єгова теж зробив чудо. Війна зачалась в небі й на землі в 1914 р. (Одр. 11: 17, 18; 12: 1-12) Ті дні горя Єгова вкоротив, установивши мир серед горя. Ніхто з народів не знав чому Господь стримав війну в 1918 р., лиш Господь знав. Він зробив тут чудо яке було представлено через чудо коло Йордану. У тому періоді утихла ворожнеча, і Господь після своїх посланців з остерогою до людей доброї волі, стримавши їх від невідпорного бігу до Мертвого моря Армагедону. Як би не це велике чудо, то Ісус заявив, що “жадне б тіло не спаслось б, та задля вибраних укорочені будуть ті дні.” — Мат. 24: 22.

⁷ Те чудо Єгова зробив, щоб вірний останок міг нести вість Єгови до людей доброї волі, котрі то люди доброї волі єдині переживуть Армагедон. Ось так Єгова дозволив на чудо ради

вибраних, щоб вони доказали їх невинність у виконанні вістки до "інших овець" Господніх. Для людей доброї волі дано нагоду уникнути затоплюючих філь, що несли до моря знищення, представленого через Армагедон. Священники несли скриню завіта на своїх раменах. Води Йордану (представляючи людей були розділені на півночі, або на правому боці священників і скрині завіта, що представляла присутність Єгови. Та скриня завіта була престолом для "се" ла Шекіна" Єгового, у наметі або храмі. На раменах священників на дні ріки та скриня представляла ласку Господню для "інших овець", з яких складатиметься велика громада. (Одкр. 7: 9-17) Присутність Господня явилась тоді для добра Ізраїля, як і тепер для добра вибраних.

²¹ Те чудо даліше показує, що лише люди доброї волі з яких складатиметься велика громада, переживуть Армагедон, яком написано: "Та ж вода, (представляючи люди), що ішла у низ до степового моря, до Соленого (Мертвого) моря, стекла зовсім"; що представляло, що "козли" класа буде відтята Господом на віки в Армагедоні. (Мат. 25: 46, Діяглот) Води які стали з опівночі й становили велику стіну охорони, представляли людей доброї волі, що перейдуть Армагедон; підчас коли води на полудне від священників, які зникли у Мертвому морі, указували на тих людей, що впадуть в Армагедоні й не знайдуть життя. Ось так показано, що велика маса людства божить без перешкоди і не зважає на ніяку осторогу, широкою дорогою, кінець якої є вічне знищення, і судьба якої була наперед призначена Господом. Римо Католицька Гієрархія, та передова інституція є особливо представлена тут.

²² Те місце де вони переходили Йордан є вельме важне для тих, що люблять Бога. Воно називалось Бет-Бара (Суд. 7: 24), і значить "Дім Броду або Переходу". Знаходилося воно на східній часті Йордану в тому місці, де Йоан хрестив каючихся ізраїльтянів. "Се в Витаварі (Бет-абарі), сталося, за Йорданом, де Йоан хрестив." (Йоан 1: 28) Підчас коли він так хрестив ізраїльтянів, він побачив Ісуса й сказав: "Ось Агнец Божий, що бере на себе, гріхи світа." Безсумнів, що в тому місці й Ісус охрестився і дух Божий зійшов на Нього у виді голоба й голос з неба заявив, що Єгова вподобав собі Йога. (Мат. 3: 16, 17) Хрещення Ісусове символічно говорило, що задля оправдання Єгового імя і викуплу послушних із роду людського, Він жертвував всі земні речі або добро, щоб ті доброї волі до Його Отця Єгови могли знайти життя; і що хто не зважатиме на осторогу і відкине ласкаву провізю Єгову, ніколи не бачитиме життя. — Йоаня 3: 36.

²³ Імя Бет-бара або "Дім Переходу або Броду" очевидно значить, що часами ріку Йордан в тому місці можна було перейти. Можливо, що це означувало, що від часу апостолів аж до прихо-

ду Ісуса Христа, Царя, деякі вірні аж до смерти перейдуть Йордан, уникнув знищення, і, як апостол Павло, ожидатимуть на приход Господа і отримують вінець життя. (2 Тим. 4: 8) Та з приходом Господа до храму, води Йордану (цебо, люди) повні береги, гнали ніби божевільні, не зважаючи на Бога Єгову й Його провізю для них; і тоді вірний останок перейшов через Йордан до стану царства ізза чудотворної ласки Бога Єгови, і що велика громада, яка складається з людей доброї волі, до Бога, вповні вповаючи на пролиту кров Ісуса Христа й посвятившись Богу і Цареві, знайде охорону і безпечність, і знайде життя, коли ж інші з роду людського поринуть до Армагедону, — моря смерті й знищення.

²⁴ Місто Ерихон, що було твердинею ворога, знаходилося лише шість миль на захід від західного берега Йордану. Ті, що знаходилися на мурах міста, дивлячись на схід, безсумніву могли бачити, як ізраїльтяни чудом перейшли ріку по сухому дні. Таке чудо мало спричинити великий переляк у серцях ворогів коли вони приглядалися йому із мурів, і їх страх переходив на людей в середині мурів від ожидання зближаючогося нападу. Так і річ малась у сповненні цієї часті драми від 1922 р. Ті чудом наділені благословенства Господом на своїх вірних свідків і одвага й смілість вірного слуги класу у проповідуванні вістки царства вельми здивовали ворога у твердині, а особливо Римо Католицьку Гієрархія, і нагнали страх у їх серця. Ніколи перед тим ніяка організація не виконувала такого рішучого й постійного свідочтва проти лукавої релігійної організації, як це взяло місце по 1922 році проти диявольського головного представника на землі, яким є Римо Католицька Гієрархія. Слова апостола здається будуть тут дуже відповідні, а іменно: "І не жахаючись ні в чому від противників; се їм явний знак погібелі, а вам спасення, і воно від Бога." — Филип. 1: 28.

²⁵ Рагаба ізза її віри в Бога і її угоди з тими зводителями, мала приглядатись з її дому з мурів Ерихону, надючись, що приход Єгових завитуючих людей принесе спасення і визволення для неї самої й її родини. Її надія здійснилася. Рагаба представляла тих людей доброї волі, що зітхають і сумують задля гідоти яка діється в релігійних організаціях, а головню в Римо Католицькій організації, і котрі виглядали визволення й спасення з приходом Єгового помазанника. — Езек. 9: 4.

²⁶ Даліше щодо сповнення цієї пророчої драми: перехід позатипічного Йордану через вірних слуг Бога Єгови, зачався в 1922 р. на конвенції в Сідар Поїнт, Огайо, і тоді теж був вилятий дух Єгови на всяке тіло. (Полла 2: 28) В тім часі Господь велів своїм помазанникам вилити "сім останніх чаш пораз" на ворога, і котрі то поразі або вісти настрашили і спричинили муку для ворога, а головню для релігійного чинника, і від того часу ця вість сталась для нього знаком

погибелі, і він кричить: "Це потрясає нашими релігійними почуваннями." Обставини які існують між релігійними і політичними чинниками землі вповні попирають повисше заключення; і в тому часі народна часопись помістила цікаві завваги: "Коли Мустафа Кемаль гримить у воротах Константина домагаючись звернення Дарданелів Туреччині, коли британський лев жине своїх воєводів до Золотої Рого, коли революційний дух "червоної" Росії грозить з більшовичити цілу Європу, коли американський народ кричить проти надто великих цін на вугілля і інших конечностях, спричинені двома народними страйками, то цікавим є тут завважити, що одна з найбільших християнських організацій у світі думає про цю теперішню кризу. Більше ніж 20,000 ревних церковників зібрані на конвенцію Міжнародного Товариства Дослідників Біблії в Сідер Поїнт, Огайо. Що їм омерзилось мораль і дух нашого світа, політики і навіть діла Лігі Народів, то це ясно можна бачити з їх одностайно-принятої резолюції про світові справи. Ми пропонуємо, що безогляду що може кожний читач думати про її філософію, ця резолюція повинна мати місце в історії як живий відбиток того, що многи з наших церковників думають в цій хвилі. Що за документ для студії для психологів — ця новочасна промова про вічний поєдинок між Богом а Сатаною! "Як би ми любили побачити яке враження це зробить на Лойд Джорджа, Клеменцего, Венізелоса, Леніна, Гюса або Рута коли вони будуть читати цю резолюцію!" (Гералд, Бриджпорт, Коннектікот) Хоть релігійністи як і інші в Коннектікот дістали осторогу, то однак вони далі жинуть ніби божевільні до Армагедону, і фанатично противляться слугам Бога Єгови.

¹⁷ Ізраїльтяни були Божими завітуючими людьми, і священники, що служили в тім уряді, були слугами Єгови за Його розпорядженням. (3 Мойс. 7:35) Несучи скриню завіту на їх раменах, вони представляли присутність Бога Єгови між Його завітуючими людьми. Щоб вони були вірні, вони мусять цілком вповати на Єгову і бути послушними Його приквзам даним через Йозуя, отже вони пішли на дно і середину ріки і там стали непохитно. "І народ переходив навпроти Ерихона; священники ж, що несли скриню закону Господнього, стояли зупинившись на суші посеред Йордані, тим часом, як усі сини Ізраїлеві переходили по сухому дну, покіль увесь народ перейшов через Йордань." — Ісуса Нав. 3:17.

¹⁸ Коли священники прийшли до ріки і замочили свої ноги (ріка була тоді бурхала і вони не могли перейти), Єгова розділив води і священники увійшли і стали на середині ріки на сухій землі, і в той час полпрі священників стала стіна води стримана чудотворною силою Єгови. Там вони мусили бути вірні. Уживаючи повної віри у відпорну силу Єгови, вони мусили знати, що ті затопні води ріки Йордану не могли ніколи по-

конати Божої скрині в Його присутності, і віруючи це і знаючи це, вони сильно стояли підчас коли народ ізраїльський переходив Йордань ріку між ними і стіною води. Всі ізраїльтяни, переходячи Йордань серед таких обставинів, мусили уживати повної віри в силу Бога Єгови. Долина Йордань, з її водами стоячими великою стіною, представляла долину тіни смертної через яку Божі завітуючі люди мусили переходити: "Хоч би я ходив по долині тіни смертної (біля Сатани і його слуг), то не боюся жадного лиха, ти бо еси зо мною, твоя палиця і підпора дає мені духа." — Пс. 23:4.

ЙОГО СВИДКИ

¹⁹ У сповненні цієї часті пророчої драми в цій точці, завважте вірні слуги Єгови зачали йти по дні позатипічної ріки в 1922 р. Як доцільно відносять слова Єгови в цій точці! "Не лякайся, бо я тебе визволив з неволі, дав тобі імя: ти мій. Чи ти через води йти меш, — я з тобою, чи через ріки, ти не потонеш; ти підеш через огонь, не попечешся, і полове не обпалить тебе. Я бо твій Господь, Сьвятий Ізраїлів." — Іса. 43:1-3.

²⁰ У сповненні Єгова перепроваджував своїх людей через Йордан у стан царства, щоб вони там були Його свідками для Його імя і Його царства перед Армагедоном; отже до них Він далі сказав: "А (ви) мої сьвідки. — говорить Господь — ви й слуга мій, що я його вибрав, щоб ви знали й вірили мені та й зрозуміли, що се — я: передо мною не було Бога, та й опісля не буде. Я, я — Господь, та й нема спасителя крім мене. Я прорік та й спас, так як заповів; а иншого не було в вас, проте ви сьвідки у мене, що я — Бог, говорить Господь." — Іса. 43:10-12.

²¹ Те чудотворне визволення Ізраїльтян із потопних вод Йордану зробило імя Єгови славним між ними. Рівнож і перепровадження його "вірного слуги" кляси через позатипічний Йордань у стан царства, і помазання його бути Йому свідком прославило імя Єгови між тими, що вірили в Нього. Своім вірним слугам Він дав "нове імя", як це Він обіцяв: "І побачать народи справедливість твою й усі царі — славу твою, і дадуть тобі нове імя, яке уста Господні наречуть." (Іса. 62:2) І тим імям є "свідки Єгови". Ось так Єгова виробив собі "вічне імя". — Ісаїя 63:12.

²² Як здається, то це взяло цілий день нім уся товпа ізраїльтян перейшла через ріку, як про це написано: є "Усі сини Ізраїлеві переходили по сухому дну, покіль увесь народ перейшов через Йордань." Це включало теж і мішану товпу (2 Мойс. 12:37,38), всіх цих Бог перевів через Йордань перед заходом сонця, на десятого нісана. У сповненні цієї часті пророчої драми той "день" обнимав далеко довший період часу. Цей період часу сповнення зачався в 1922 р. і прбдовжався аж до 1931 р. у котрім то протязі часу всі вірні слуги Господні, себто, "робітники" в Господнім "винограднику, були взяті до служби між людьми (представлені через Йорданські води), і ці слуги прийняли плату з рук Господніх

по "денарію", цебто прийняли "нове ймя". (Мат. 20: 1-16; Іса. 62: 2) Перенісши досвідчення чудом сотвореної охорони рукою Єгови, і зробивши їх своїми свідками, до них Єгова сказав: "Ви свідки у мене, що я — Бог." Від того часу вони мусіли сповняти їх поручення і нести свідоктво для інших про ймя Єгови, Його задуми, Його Царя і Його царство.

²³ Та "мішана товпа" йшла разом з ізраїльтянами, включаючи мідіянців, Мойсейового тестя й інших. (4 Мойс. 10: 29-32; 11: 4) Ця "мішана товпа" мала бути з ізраїльтянами коло Йордану, бо написано, що "всі люди перейшли через Йордан." Отже і ця "мішана товпа" мала перейти з іншими. Та "мішана товпа" представляла "велику громаду", яка зачала обявлятися перший раз в 1931 р. Це сталося в тому році на конвенції в Лондоні, і в Колумбус (Огайо), що Господь відокрив людей доброї волі, як це про них є написано в дев'ятій голові Езекиїла, що вони мають бути назначені на чолі їх, щоб вони могли перейти Армагедон, і це печатання мусить виконати останок. Це здається ясно указує, що в сповненні останок духового Ізраїля при кінці 1931 р. перейшов Йордань, доказавши свою вірність Єгові аж до цієї точки, і це вони зробили через вірне, правдиве і ревне служення Цареві й Його царству. Знак їх вірності був відкритий в тім, що вони отримали "нове ймя", цебто, отримали "денарія", що їм Єгова дав. (Г.Л. Вартову Башту 1931 р. стор. 279) Усі такі, що перейшли позатипічний Йордан, мусять бути свідками для ймя Єгови.

РОБОТА СВИДОКТВА

²⁴ Слова в кн. Ісуса Навина 3: 12 показують, що Йозуя, під керівництвом Господа, вибрав дванадцять люда до виконання певних завдань, і підчас коли ізраїльський народ переходив Йордан, тоді ті дванадцять люда, разом із священниками зо скринєю завіту, стояли на середині дна ріки позаді священників. Священники мусіли стояти непорушимо на сухій землі на середині ріки, і ті дванадцять людей в їх позиціях чекали на розпорядок від Йозуя. І нарешті прийшов час дати розказ і виконати його. "Як же перейшли всі люди через Йордань, сказав Господь Йозефові: Возьми із народу дванадцять чоловіка, по чоловікові з кожного покоління." — Ісуса Нав. 4: 1, 2.

²⁵ Було там дванадцять поколінь Ізраїля, і ті дванадцять люда були вибрані для спеціальної служби і представляли дванадцять поколінь; отже всі покоління ізраїльтян були представлені. Йозуя передав приказ Єгови людам: "І повеліть їм: Возьміте звідтеда, з посеред Йордані, з того місця, де стояли ноги священників, дванадцять каменів, та й понесіть їх із собою таї покладіть на ночлізі, де обяжетесь про сю ніч." — Ісуса Нав. 4: 3.

²⁶ Те чудо яке Єгова зробив стримавши назад води, і де дно ріки осталося сухим, із найглибшої часті його взято дванадцять великих ками-

нів. Така річ булаб неможлива як би вода була текла в тому місці. Винести ті великі каміння із дна ріки на беріг вимагало великого труду, що було прообразом на дійсну працю й ревність свідків Єгови по тому як вони увійшли в стан насліддя царства. Ті дванадцять каменів були занесені там де ізраїльтяни мали обночувати, а те місце називалося Галгалі. Це місце Йозуя опісля ужив як головну квартиру в часі завоювання Канаану. Ті дванадцять каменів мали дивне значення, що показано для якої цілі вони були ужиті.

²⁷ Тим що всі дванадцять поколінь були представлені через тих дванадцять люда, то це показує, що всі помазані Господом мусять брати участь в роботі свідоктва: "І покликав Йозуя дванадцять чоловіка, що назначив із синів Ізраїля, по чоловікові з кожного покоління, і повелів їм Йозей: Ідїть перед ковчега Господа, Бога вашого, не серед Йордані, та возьмі кожен з вас по каменню на плечі, по лічбі поколінь синів Ізраїлевих." — Ісуса Нав. 4: 4, 5.

²⁸ Цей факт, що кожний чоловік мусів нести камінь на своїх раменах показує, що це були великі каміння й через те тяжка праця. Малі каміння, вони б несли у своїх руках. Несення тих каменів представляло діяльність або роботу свідоктва яку виконував останок від 1922 р. до 1931 р. і котру то роботу виконано по приказу Більшого Йозуя, Ісуса Христа. Божі вірні й ревні свідки впродовж того часу всі можуть свідкувати факти, що їх робота свідоктва була напружена й вимагала дійсної ревності й енергії; що було показано через тяжкий камінь на рамені.

²⁹ Єгова при помочи своєї чудотворної сили перепровадив їх (Ізраїльтян) через Йордан, і ця важна річ не мала бути полишена без ніякого доказу; отже мусів бути дійсний і триваючий пам'ятник, і для цієї цілі послужили каміння, як це показано в слідуєчих словах: "Щоб були вони у вас повсячасним знаменнем; як питати муть вас колись ваші сини: Про що се каміне в вас? Ви відказувати мете їм: Це про те, що вода Йорданська перестала текти перед скринєю закону Господнього, як вона переходила через Йордань. Вода Йорданська перестала текти: так і мусить се каміння бути синам Ізраїлевим пам'ятником на всі вічні часи." — Ісуса Нав. 4: 6, 7.

³⁰ Боже царство є представлене символічно через "Камінь", Ісуса Христа Царя. Останок є в лінії до царства, і в Слові Божому вони є названі живими каміннями. (1 Петр. 2: 5) Ті дванадцять каменів, що були взяті із дна ріки і зложені в Галгалі, становили те "знамення", а у сповненні для останка вони представляли. (1) Їх заняття в активній службі від 1922 р. до 1931 року, яка то служба вимагала великої ревності і була окружена великою небезпекою; і цей факт, що Господь перепровадив цих вірних живими, і що вони є ще дальше вірними, це становить свідоктво для Його ймя. Отже самі свідки Єгови, вірний останок, становить той знак або знамення

Егової чудотворної роботи схоронивши їх через Йордан, позатипічний наплив вод, підчас коли свідки виливали "сім останніх пораз" Господніх, кожна одна будучи виллята у тих наступаючих роках, а опісля вони були вилляті разом у зібраній формі у двох книжках "Світло", які були видані в 1930 р. і широко поширені в 1931 р. і опісля. Окрім цього проголошення, останок, в 1929 р., став сильно і прилюдно заявив себе по стороні Бога Єгови і Ісуса Христа jako "висших властей", і через це проголошення виразно підчеркнув, що політичні й релігійні проводарі цього світа не є "висшими властями" про які згадується в листі до Римлян 13: 1. Таке свідство, дане свідками Єгови, поставило їх виразно по стороні Бога й Його царства і проти диявольського правління, і не полишило жадного сумніву щодо їх позиції. Окрім цього їх діяльність також побільшилась в 1927 р. коли то зачалась робота свідства в неділю від дому-дому, і котра то робота ще більше розлютила проти них позатипічні філії Йордана. У тому році арештування свідків Єгови за проповідування "евангелії царства" сталося загальним в Німеччині. В 1928 р. зачалась арештування й переслідування свідків Єгови в Злучених Державах за старанням лютих релігійних "вод", а особливо в Новій Джерсії. Всі ці речі зробили свідків Єгови, що були представлені через ту купу камінів, знаменням і пам'ятником для Єгового імя. І (2) свідки Єгови не лише вишли з переслідування накопиченого на них лютими релігійними "водами" живі й здорові в 1931 р., але вони винесли з собою "дванадцять камінів", цебто, записки про них і проти ворога у судах й легіслятурах, і в часописях, і ті записки стоять муть вічно як знамено проти ворогів Божих і Його царства. (Марка 13: 9) Господь так покермував ворогами, що вони зробили кримінальні записки проти Його вірних свідків, і котрі то записки стоять як пам'ятник проти ворогів. Річна книжка свідків Єгови зачалась видавати в 1926 р., яка містить записки діяльності свідків Єгови і їх переслідування і терпіння ради справедливости. Вся ця інформація є "знаменем" або вічною історією, що була представлена через дванадцять камінів, що були взяті з ріки й зложені на купу, і які то записки в позатипі можна бачити і переглянути колинебудь, і яких ворог тепер не може знищити. Певна річ що Господь триматиме записки переслідувань своїх людей проти гонителів.

²¹ Як колись сини Ізраїля оживляли рід того народу, так тепер, як довго свідки Єгови є активні на землі, записки їх діяльності серед трудних і жорстоких обставинів завжди пригадують їм, що вони є слугами Господніми. Наче купа камінів та вічно-триваюча історія про свідків Єгови завжди пригадує Божим людям ті факти, які Господь від часу до часу велить їм переглядати і відкриває їм свої пророцтва, показуючи, що вони мали частку у словенні тих же. Можна спостерегти, що многі пророцтва тепер відкриті

Божим вірним людям предсказували досвідчення через які посвячені переходили і ще переходять, виконуючи роботу свідства приписану їм. Отже можна бачити, що та пророча драма, давно викофана і установлена, тепер є відкрита людям Всевишнього, щоб вони могли завжди пригадувати собі про доброту Господню і про Його чудом дану охорону і визволення тих, що люблять і служать Йому.

²² Від часу до часу ті ново-заінтересовані Господнім Словом приходять до пізнання правди і розпитують про переслідування свідків Єгови. Господь предсказав це і велів відповісти їм (Ісуса Нав. 4: 7): "Се про те, що вода Йорданська перестала текти перед скринєю закону Господнього." Ті люті люди, під проводом релігійністів та фанатиків, були стримані від знищення Божих людей аж поки робота свідства скінчиться, бо між тими стриманими водами є люди доброї волі, що знайдуть охорону й життя. Ця записка буде свідством впродовж Армагедону, що Бог чудом схоронив і визволив собі людей, що затримують їх невинність до Нього. Ті чуда як в пророчій драмі так і в сповненню були зроблені не тому щоби вивисшити якесь сотворіння, але ради Єгового імя. Жадне сотворіння не може знищити того пам'ятника зробленого в честь імени Бога Єгови. Він стоїть помимо всяких змагань ворога.

²³ Як кожне покоління мусіло бути представлене в дванадцять згаданих чоловіках, так кожна особа, що є свідком Єгови, мусить мати частку в роботі, що є підчеркнуто в словах: "І вчинили сини Ізраїля так, як повелів їм Йозеф, і взяли дванадцять камінів зпосеред Йордані, як Господь велів Йозефові, по лічбі поколінь Ізраїлевих, і перенесли їх із собою на те місце де обночувались, та й поклали їх там." — Ісуса Нав. 4: 8.

²⁴ Вони взяли ці каміння з собою і поклали їх у Галгалі, що значить "цикль", який є безконечний, і піддає думку, що свідство для імени Єгови не має кінця і що той пам'ятник свідкував і служив як запевнення від Єгови, що Його люди тішуться добробутом з Божої ласки. Той публичний нарис подій зроблений діяльністю Божих вірних людей, завершення чого було наділення їх Єговою новим імям, і відкриття його в 1931 р., становить ясний і виразний доказ, що тепер Божий вірний останок увійшов у стан царства і що те царство вже прийшло, і що вороги його будуть підніжком Його і що Господь пере-
може. — Пс. 110: 1, 2.

ІНШИЙ СВИДОК

²⁵ Божественна історія відкриває, що Йозуя, представляв Ісуса Христа, зробив ще одну річ на середині ріки Йордану, і чинячи це, він безсумніву ужив дванадцять людей як представителів дванадцять поколінь Ізраїля; і про це є написано: "А Йозуя поставив посеред Йордані дванадцять камінів на тому місці де стояли ноги сьвя-

щенників, що несли скриню свідчення, і стоять вони там по сей день." — Ісуса Нав. 4: 9.

³⁶ Ті каміння Йозуя велів поскладати на середині дна ріки Йордану. Вони мусли бути великі каміння і надто тяжкі винести їх. Коли ріка була в нормальнім стані, тоді безсумніву можна було бачити верх тієї купи каміннів, що по них пліла вода. Отже там було два свідки Єгового чуда у визволенні Ізраїля через Йордан: перша купа каміннів в Галгалі і одна на самій середині на дні ріки. Це даліше потверджує правило Бога Єгови, що по слову двох свідків буде доказана справа. (5 Мойс. 19: 15) Це друге свідочтво, представлене через купу каміннів на дні ріки, символічно каже, що на цьому місці стояли ноги священників, на самій середині й глибині тортуваного людства, присутність й імя Бога Єгови було проголошене тими, яким Він вірно велів свідкувати свому імені. У сповненні цієї часті драми, Божі вірні люди даючи свідочтво полишили велику купу або гору літератури доручивши людям впродовж років коли вони переходили позатипічний Йордан. Вони полишили за собою величезну гору літератури, яка описує про ймя Всевишнього, серед людей, і люди доброї волі до Бога користають з неї коли вони бачуть, що робота свідочтва виконується не для самолюбної цілі, але на славу й честь Єгового ймя. Річна Книжка за 1922 р., сторони за 36 і 37 показують, що від 1921 до 1931 р. свідки Єгови накопичили велику гору із 110,565,401 книжок, і книжечок, доручивши їх у руки людей. Це велике число не включає мільони журналів і брошур доручені в руки людей даром. Ця купа літератури несе свідочтво про царство, як каміння на дні ріки Йордан аж "по сей день", по мимо того, що Рим Католицька Гієрархія і інші звані "проповідники" прилюдно палили книжки і Гітлер, фанатичний диктатор, одного разу спалив пятьдесят тисяч томів Єговових книжок. Та мимо всяких старань ворога знищити цей памятник літератури, то однак він стоїть між людьми. Коли води в Йордані упали тоді можна було бачити ту купу каміннів серед ріки, і ті води мусли плисти побіч них і не забрати їх; так і та купа літератури не перестає бути свідочтвом для людей. "Вартова Башта", книжки, великі й малі, і інші видавництва Вартової Башти, містять вість Божу, про Його Царя і Його царство, і число томів цього видавництва сягає більше чим двіста і сімдесят мільонів, в 78 ріжних мовах. Ті книжки поміщені в руках людських не є видані на славу якогось сотворіння, але в честь Єгового великого ймя. Отже релігійністи ніколи не можуть сказати, що вони не мали нагоди пізнати, що релігія це одман і сіть Диявола, і що Боже теократичне правителство є єдиною надією світа. Ось одна із причин задля якої Єгова позволив цьому широкому поширенню видавництв Вартової Башти впродовж кількох минулих років. Та купа (літератури), представлена через каміння на сере-

дині ріки, даліше підносить свою голову і глосить про славу й ймя й силу Бога Єгови й Його Царя. Це повинно бути великим заохоченням і потіхою, як для останка так і для Йонадабів.

³⁷ Єгова виразно зазначив, що Він є тією силою, що спас ізраїльтянів. Ніяка людська сила не могла стримати води аж вони перейшли ріку, і це показано слідующими словами: "Священники же ті, що несли ковчега, стояли посеред Йордані, покіль закінчилось усе, що заповідав Господь Йозейові промовити до людей, згідно з усім, що заповідав Мойсей Йозейові, і покіль нарід сквапно переходив." — Ісуса Нав. 4: 10.

³⁸ Священники стояли на дні ріки з ковчегом завіту на їх раменах аж поки усі люди перейшли через ріку. Ковчег завіту свідкував про присутність Бога Єгови, і що Він був Той, що стримував нищительні сили аж поки завітуючі люди перейдуть ріку безпечно. "Як же попереходили всі люде, перейшов і ковчег Господені і сьвященники поперід народу." — Ісуса Нав. 4: 11.

³⁹ Коли люди перейшли ріку безпечно, тоді священники винесли ковчег завіту із дна ріки, показуючи, що Єгова і Христос Його Цар були хоронителями Божих людей, як з переду так і зо заду: "Бо поперід вас йти ме Господь, і Бог Ізраїля буде вам проважати." (Іса. 52: 12) Це значить, що Господь Бог відвертає ворогів і береже і хоронить своїх людей як з переду так і зо заду; що вони є під тінею Його руки, і що вони є представителями Його, і що жална сила не може впертись Йому або вирвати Його слуг з Його охорони.

⁴⁰ Озброєний відділ ізраїльтянів перейшов найперше: "А Рубені, Гаді, і пів покоління Манассієвого перейшли збройно передом синів Ізраїлевих, як заповідав їм Мойсей." (Ісуса Нав. 4: 12) Країна, що лежала зараз на схід від Йордану була підневолена, і тут "озброєні" мужі полишили своїх жінок і дітей, а самі пішли походом напереді сил, що переходили Йордан. Ті два і пів покоління згадані мусли воювати разом з їхніми братами аж Бог дасть відпочинок усім поколінням, і вони не могли відпочити аж до того часу. У сповненні цієї часті образу ця війна Божих людей мусть продовжатися аж до кінця; яко ж написано: "Нехай не опадають руки в тебе!" — Софон. 3: 16.

⁴¹ До своїх слуг Ісус, Більший Йозуя, тепер каже: "Хто ж видержить до останку, той спасеться." (Мат. 24: 13; 10: 22) Ввесь Ізраїль був тоді в єдності, так тепер мусять бути духові ізраїльтяни. "Силою до сорока тисяч збройного люду динули вони перед Господом на війну в Ерихонські степи." (Ісуса Нав. 4: 13) Хоч факти показують, що в сповненні перехід позатипічних дітей взяв місце в 1931 р., то вдійсності це зазначило початок боротьби, яка сталась більше виразною в 1933 р. У тому році папство і нацисти, співділаючи разом, взяли провід у Ні-

меччині й зачали жорстоке переслідування Божих людей, свідків Єгови. У тому році папа проголосив "святий рік", і в тому самому році Рузвельт став президентом Злучених Держав, і було сказано, що він співділає з Ватиканом із наміром установити диктаторство в Америці, яке є тепер ближше ніж коли, і це по мимо того, що Єрархія змагається ошукати людей і заколисати їх до снання, заявляючи себе за демократію. Як їхній отець, так і вони є найбільшими брехунами на землі. Ніколи впродовж 1500 р. Єрархія не показала ніякої прихильності до демократичних засад. Леопарда не змінє пятна свого. (Ерем. 13:23) Історія Єрархії через століття писалась людською кровю; вона жорстоко переслідувала людей і відбирала від них всяку волю.

⁴² Переходячи Йордан Єгова цим переконував своїх завітуючих людей, що Він є Всемогучим Богом; і інші, дивлячись на це чудо, якщо вони доброї волі, то й вони стали переконані цим фактом. Прийшов час перестати вивисшувати людей, як це підкркнув Господь. "Того дня звеличив Господь Йозея в очу всього Ізраїля, і вони держали його тепер високо, так як Мойсея поки було віку його." (Ісуса Нав. 4:14) Тут знов у сповненні Бог ужив "Вартову Башту" щоб повідомити людей про цю справу. "Вартова Башта" з 15 лютого, 1927 р. ясно доказала зо святого Письма, що "вірний і розумний слуга", якому Господь поручив усе своє добро і зробив його доморядником, не був один чоловік на землі, але що самий Ісус Христос, представлений через Йозея, є головою того "вірного і розумного слуги" класи. (Маттея 24:45-47) Знов у Вартовій Башті з 15 травня, 1933 р. були подані докази зо св. Письма, що лише Ісус є тим великим пророком на якого типом був Мойсей, і якого весь духовий Ізраїль мусить слухати і повинуватись Йому, якщо він бажає дальше жити. (Діян. 3:20-23) Вивисшеня людей — це релігія і протівиться Богу і Божому царству.

⁴³ Як це тепер можна бачити, то 1931 р. є важний рік. У тому то році Господь покликав і впровадив із бурхливих вод (розбурханих народів) вірного священничого останка заплатив йому по "динариві" яко признання за його вірне посвячення йому, і ця заплата була відкрита ім у їх "новім імені". На той приказ Єгови, викликав своїх людей (Ісуса Нав. 4:15-17), кажучи: "Вийдіть з Йордані!" Це був приказ увійти в обіцяну землю, наслідде Божих людей, і взявши "нове ймя" подишивши всякі інші имена, вони отверто й радісно прийняли ймя "свідки Єгови". — Іса. 43:10-12; 62:2; 65:15.

⁴⁴ Ще инший пророчий образ сповнився в 1931 р., а іменно, Йосиф дав пізнатися своему братові Веняменові і його десяти пів-братам. (1 Мойс. 45:1-15) У тому році стала ясна теж пророча драма "Мардохей і Естер", показуючи Господнім людям, що свідки Єгови мусять "скупитись і стати до оборони свого життя". (Естер 8:11)

Перейшовши бар'єру позатипічного Йордану, помазанники тепер стрінулись лице в лице з своїми ворогами. По приказу Єгови Йозея впровадив ковчег завіту з Йордану, що указувало на приказ Єгови даний його людям займати ворогів, які іще посідають те, що не належить до них, тобто право правити світом, і стоять там де не їх місце, і ним становлять "гідоту спустіння". — Марка 13:14.

⁴⁵ Священники Ізраїля виступили з Йордану на суху землю Канаан, несучи ковчег на своїх раменах, а це було символом або прообразом указуючи, що Бог Єгова тепер увійшов в обіцяну землю і що від того часу Він буде з ними у боротьбі проти ворогів, і таке запевнення зробило Його людей дуже одважними. Бог обіцяв Авраамові віддати землю й його насінню по ньому; і цей пророчий образ сповнився в 1931 р., коли то Божі люди вповні зрозуміли, що вони були цілком відлучені й відріжені від світа і вповні й безвільково посвячені Єгови, служачи Йому у війні. Той образ продовжується: "І як повиходили з Йордані священники, що несли ковчег Господнього, і скоро стали їх ноги на суші, вернулась вода Йорданська на прежнее місце, та й заняла всюди береги, як перше." — Ісуса Нав. 4:18.

⁴⁶ Ті бурхливі води спішили до Мертвого моря. Коли Стефан остаточно промовляв до вбивців релігійоністів, то він сказав до них (і це є пертям того, що є сказано в вісімнадцятім верші): "Намет свідчення був у отців наших у пустині, як звелів Той, хто глаголав Мойсейові зробити його по взорцеві, який бачив. Котрий також узявши отці наші винесли з Ісусом (Йозеєм) у державу поган, що прогнав Бог од лица отців наших, аж до днів Давидових." — Діян. Ап. 7:44, 45.

⁴⁷ Вороги Божі які тоді замешкували край Канаан, практикували диявольську релігію, і Йозея був назначений вигнати їх геть. Так і сьогодні, почитателі диявольської релігії, приписуючи собі право правити світом, знаходяться там де вони не мають права бути, і Господь Ісус Христос, Більший Йозея, дав приказ викинути їх геть цілком. Від почину аж до тепер вбивцями були релігійоністи, як це Стефан сказав духовенству або релігійним провідникам, коли він сказав до них: "Кого з пророків не гонили батьки ваші? і повбивали тих, що наперед звіщали про прихід Праведного, котрого ви тепер зрадниками й убийцями стались. Ви прийняли закон через розпорядки ангелів, та й не хоронили його." — Діян. Ап. 7:52, 53.

⁴⁸ Коли Єгова відтягнув свою руку від Йордану, тоді води рушили до Мертвого моря, представляючи масу людства, що божевільно біжить до знищення. Але заважте це, що ті води Йордану мусіли плисти по при ту купу камінів, що й Йозея збудував на дні ріки. Так і тепер той божевільний біг людства мусить плисти або переходити побіч купи Божої вістки у формі літе-

ратури накупиченої між ними як свідцтво проти ворогів Божих. Ані духовенство ані їх союзники не можуть сказати, що вони не отримали остороги від Єгови занім вони добіжуть до моря Армагедону, де їх існування скінчиться. Тепер Господь дозволяє народам бігти до Армагедону, начеб вони були нагло увільнені. На 14 вересня, 1931 р., урядові чинники народів отримали повідомлення, що Боже царство є єдиною надією світа. В той день зачалось розношування книжечки Царство, Надія Світа, і володарі англійського світа, як і інші народи, отримали те повідомлення. Опісля Господь звільнив народи і вони біжуть стрімголов в погибель. "Диво-вишне діло" Єгови зачалось виконувати через давання остороги людям. Знов на 26 червня, 1932 р. була доручена промова на тему "Чи Пережиє Американське Правительство?" через радіостанції з Брукліну, Н. Й. через ряд радіосильних станцій, і на те питання була дана відповідь з Св. Письма: Ні!

⁴⁸ Чи ті виконані діла й досвідчення свідків Єгови від 1922 р. до 1931 р. були наперед влаштовані чоловіком? і чи значення їх були знані якомубудь чоловікові в тому часі? Певно, що ні. Єгова давно тому обіцяв своїм людям, що Він провадитиме їх дорогами своїми, і факти показують, що Він це робив і дальше робить. (Пс. 25: 9) Значення цієї пророчої драми виконаною ізраїльтянами під Йозуем Господь відокрив своїм людям перший раз. Все це на славу Єгови а не чоловікові. Останок радується цими фактами сьогодні. Люди доброї волі, бачучи як Господь чудово охоронював, провадив і визволяв своїх людей, також радуються, і їх віра в Бога підкріплюється. Ці люди доброї волі до Бога сьогодні ясно бачуть, що релігія походить від Диявола, і лише ті отримують вічні благословенства, що втечуть від релігії і посвятяться Єгови і Ісусу Христу, Цареві, і сповняти муть прикази Господні. Тепер можна бачити, що ті великі правди Єгови були записані давно тому для тих тих на землі, що тепер люблять Його і служать Йому, і Йонадаби спільно радуються з останком над цими відкритими правдами і їх ревність до Господа збільшається.

⁴⁹ Десятий день Нісана був великим і памятним днем для ізраїльтянів. При кінці дня вони всі були в краю Канаан, та нім той день проминув, вони ще мали щось до виконання. "Нарід же повніходив із Йордані десятого дня первого місяця, та й боровсь у Галгалі на східній стороні від Ерихону." — Ісуса Нав. 4: 19.

⁵⁰ Це було якраз сорок років до того дня, як ізраїльтяни вибрали собі пасхального агняця у Єгипті приготавляючись до обходження пасхальної вечері, зараз перед своїм виходом з Єгипту, до їх прибуття в Галгалі. Тепер вони отаборились коло Ерихону, підчас коли вороги позіставали поза мурами в середині міста. Зараз по розложені табору коло Галгалі і перед

заходом сонця на десятого Нісана, згідно із приказами даними Богом Єговою перед тим (2 Мойсея 12: 1-6), кожна родина вибрала собі із свого стада пасхального агняця, чого вони, здається, не робили через тридцять дев'ять років, від останнього обходження пасхи, яке після записки, вони робили другого року по виході з Єгипту. (4 Мойсея 9: 1-5) Єгова так покермував рухами ізраїльтянів, що вони прибули до Галгалі якраз начас. Він кермує рухами своїх свідків тепер також точно начас. Божі позатипічні люди перешовши позатипічний Йордан в 1931 р., відповідно до сього Господь приготував для них конвенцію в Колумбусі Огайо, в тім самім році, і перший раз об'явив їх "нове ім'я", яке Він дав їм. В часі тієї конвенції доручено публичну промову через 163 радіо-станції, на тему "Надія Світа", і зараз на другий день випущено книжечку, яка містила цю промову, і була широко рознесена.

⁵¹ Тут знов підчеркуємо факт, що ціль тієї драми була, щоб передсказати оправдання Єгового імені; отже це є драма оправдання. Треба завжди памятати, що оправдання Єгового імені є важною справою, і тоді Писання будуть для нас яснійшого значення. В Галгалі, з відки Йозуя зачав свою діяльність, зроблено памятник в честь Єгови: "Ті ж дванадцять камінів, що взяли вони з Йордані, поставив Йозей в Галгалі." — Ісуса Нав. 4: 20.

⁵² Та купа камінів мусіла бути святого часу памятником для імені Всемогучого Бога, і це вони мали вяснювати иншим. "І сказав до синів Ізраїля так: Коли ваші сини питати муть колись у батьків своїх: Що се за камінне? То скажете синам вашим: Ізраїль перейшов тут через Йордань сухоніж. Бо Господь, Бог ваш, висушив Йорданську воду перед вами, аж покіль ви перейшли, так само, як зробив Господь, Бог ваш із Червоним морем, що висушив перед нами, аж покіль ми перейшли." — Ісуса Нав. 4: 21-23.

⁵³ Діти мусіли знати значення тих камінів. Так і людям доброї волі треба тепер розказувати причини того ж, і люди доброї волі скористають із тієї інформації й знайдуть охорону й життя. Світ також мусить дістати осторогу: "Щоб усі народи на землі знали, що рука Господня потужна, щоб ви боялись Господа, Бога вашого, поки вашого віку." — Ісуса Нав. 4: 24.

⁵⁴ Тут ця пророча драма сповнилась, і вяснює чому Бог перевів своїх вірних свідків через позатипічний Йордан і схоронив їх до 1931 р. Це є свідцтвом для них, щоб їх віра не впадала і щоб їх надія ставала чимраз сильніша, і задля цієї причини вони мусять переповідати отті факти для себе і для тих, що є доброї волі між ними; щоб і вони були теж вірними свідками для людей світа і давати їм осторогу про Божі задуми знищити всіх ворогів в Армагедоні. Єгова дав своїм людям своє ім'я, щоб "ви (всі посвячені чинити волю Божу) боялись Господа Бога

повік". Ті що так бояться Його будуть щиро слухати наказів Всевишнього. Всі такі будуть вірно нести свідчення для імені Єгови і Його

царства. Ця пророча драма показує, що є ще багато до роботи перед Армагедоном.
(Дальше буде)

РОБОТА ЦАРСТВА

ЧИТАЧІ Вартової Башти тепер оцінюють факт, що тиократичне правління дійствує на землі, так далеко як це обіймає всіх тих, що пошвили себе Єгови. Як помазані так й Понадаби мають привилей з ласки Господньої, брати участь в покриванню необхідних коштів роботи царства, яка тепер виконується на землі. Ті що засилають свої датки до Товариства Вартової Башти Біблії й Бруншур, під номером 124 Колумбія Гте., Бруклін, Н. Я., можуть бути певні, що їх гроші будуть ужиті лише на розширення інтересів Царства.

Це повідомлення не є домаганням грошей, але лише пригаднанням всім тим, що бажають підтримувати царство Єгови, що вони мають нагоду доложити трохи старання, щоб брати участь в праці Господній, а се вони можуть зробити через відложення щотижня певної суми згідно з тим як Господь пошастить їм в дочасних добрах. Ціль Вартової Башти є в тім, щоб у проголошенню імені Єгови і Його царства уживати пожертвовані гроші як можна ошадно. Если Товариство є повідомлене наперед яку суму грошей воно може сподіватись отримати протягом року від тих, що інтересуються царством Божим, тоді воно може обрисувати працю і її кошта згідно з тою сумою яку воно сподіється отримати. Отже по отриманню сього номера "Вартової Башти" ми радимо вам зробити ось се: напишіть до

Товариства карточку, а копію карточки затримайте для себе, щоб вам не забути того що ви пожертвовали. На карточці не пишеть нічого більше окрім слідуячого:

З ласки Господньої я надіюсь дати протягом сього року на проголошення царства Єгови ось слідуячу суму \$ Я буду вносити сю суму в таких частях і в таких часі якій буде мені більше вигідним, і по мірі того як Господь пошастить мені.

Підпис

Заадресуйте вашу карточку ось на сей адрес:

Watch Tower Bible & Tract Society
Treasurer's Office
124 Columbia Heights
Brooklyn, New York.

Тих братів, котрі замешкують поза границею Сполучених Держав, і котрі бажають взяти участь в покриванню необхідних коштів царства, проситесь засилати свої письма або карточки до відділу Товариства того краю де вони замешкують.

Майте на увазі нашу потребу в провідничтві Господа і представляйте сю справу перед престіл небесної ласки, щоб пожертвовані ваші гроші могли бути ужиті з найлучшим успіхом в проголошенню царства Божого.

ІНТЕРЕСНІ ПИСЬМА З ПОЛЯ ПРАЦІ

Цензуруваний Лист з Барцелоні

"Мій Дорогі Іван: Ось кілька місяців тому як я отримав від тебе лист і твій лист. Я немогу висказати вам мою вдячність в твоїй молитві. Це є велика приємність мені подякувати вам за такий подарунок, за котрий я не є в силі в сім часі виплатити вам гроші. Мені є всього 17 років віку; і ось в такому молодім віку пошастилося мені пізнати Слово Боже й велику працю відносно сього абширляючогося Царства. Можливо, що по співчутті свої жорстокої цивільної війни, я зможу побачитись з вами особисто. Між сих часом, прошу прийміть моє щере подороження і будьте певні мої ширій дружи до вас." (1-го грудня, 1938)

Це Дійсно Сталось в Нью Джерсі

"В неділю, 15-го січня, підчас свідчування у місті Беллер, Нью Дж. я мав нагоду дати свідчення спільно зупередженій Річард-Католіцькій фамілії. Ім'я її є п. і ш-ні Франко Штерліну, 204-й. Нью Гейвен Дж. Через десять минут по моїм відході, відійшов до мене урядовий офіцер (поліцей) і забрав мене на постоунок. З початку він сказав мені, що я не є прештований, але поді того ми я сказав йому, що я маю важку ність про Царство Боже і що я мушу по робити, тоді він сказав мені, що я є під арештом. Коли він приїхав мене до Судді Бруно, тоді Суддя бачив жидюго

питання вставши прийняв за мною, заявивши мені ось що: "Будь певний що ти не є прештований." Тоді він запитав о моє ім'я й адресу і як я роблю життя протягом тижня. Після того як я відповів йому чим я займаюсь, тоді він запитав мене, що я роблю в неділю. Я відповів йому, що я проповідую Євангелію Царства Божого йдучи від дверей до дверей. На що мого відповідь він сказав: "Це є радісно співчутись з такого рода людьми і таких повинно бути більше як ти." Завім я дивився постерунок він повіташував мені доброго поведження у моїй роботі свідства. Я запитав його тоді о ім'я й адресу мого оскаржителя, котре то ім'я й адресу я тут подав з початку сього листу."

Тепер Бажає Торгової Тиреторії

"Один брат, дуже боявся працювати в такій тиреторії, він завше бажав працювати лише по замістом, аж паресті в грудні минулого року перший раз відважився піти в таку тиреторію проповідати. Тепер він більше бажав працювати в торгоній тиреторії чим по замістом. В торгоній тиреторії він отримав багато запрошення, щоб одвідати другий раз і вручив між торгонельними людьми багато великих книжок. В цілі, щоб дістатися до великих фірм він відноситься з запрошеннями до місяцьової Дирекції."